

N° 11.

Zak. Juteinin

S u p a u k s i a.

Wipurissa.

Cedermallerin Pesken ja Pojan Kirja-painosta,
vuonna 1844.

Imprimatur:

G. Rein.

Niin se on naitaisa
kuin se on kuoldaisa :
toivossa alkavat armahat hetket,
rinnalle rakkahat, riemuiset vetket.

Katsottaissa kauneutta
hengen lahjat hyljätään,
ajatellen ahneutta
moni pian petetään.

Kyllä miehen kylki-luusta
waimo omi valmistettu,
mutta pahan parikunnan
riita itse ilmoittaapi,
että mies ei mielä myöden
ole löytänyt omaansa.

Naitawa nainen on omena-puu,
kukkana kulkewa, sokeri-suu ;
waan. vasta weimona nääwelit näyttää,
miehensä sydämen surulla täyttää.

Niin kuin niitut aidattomat
ovat siskot siivottomat.

Joka hame hellän wipu,
kuitengan ei rinnan lipu.

Miehen mieli on siteessä
waljun waimonsa ikeessä.

Morsian monin kosittu
on kuin olut laimistunut.

Jolla monda morsienda,
wailla waimoa alati.

Muineu oli miesten rinda
rakkauden tulda täynnä,
waan nyt turhin tupakoiten
sauwu suusta pölyhäipi.

Joka konstin kofewalle
harwa hywin menestyy,
naisen kungin kofialle
harwoin hywä häirähtyy.

Ilon tiellä ihanalla
naiman neuwot aljetaan,
ehkä elon kaljamalla
kauan sitte kuljetaan.

Kaunis on, kuin taiwaan kaari,
moni kaukaa katsoa,
mutta muista, ota waari,
läsnä wailla waloa.

Siipä auta awiossa
lukut lujat laitettuina
wasten waimon wiekkautta,
koska filmät siwotoina
wilkuttawat wierahalle.

Missä mies on mielä waila,
siellä waimo wallan saapi,
ehkä elo sillä lailla
miehen arwon alendaapi.

Harvasti on ennen häitä
riita riivanneena päitä;
wasta waimot miehinensä
saawat sodan wälillensä

Puoli mielä puuttuu
sildä, joka suuttuu,
että muoto muuttuu.

Koukullinen sota-konsti
ombi ovittu kufolda,
joka, tarkka tappelusfa,
kumarrellen, kirkistellen,
noukka maata noyßimassa,
wihollisen wietteleepi
kannuksia karttamasta.

Sodaksi on tetrin soima,
jossa woiwon saapi woima;
niin se myös on naimisessa
kahden yhtä kosjessa.

Käsi oikea on miehen
tila wielä wihjittäisä,
mutta joskus muntokseksi
wallitseepi waimon walda
häiden häyrystä heräillen.

Rakkaus on rauenneena
raskas suulla säilyttää,
niin kuin puusta palaneena
tuhka työläs sytyttää.

Suotta mies on sammaloinnut,
saanut karvat kasvoilensa,
jota waimo wallitseepi,
taikka pillkana pitääpi.

Rannuksita ombi kukko
kehno kaittia kanoille;
kuin on mieskin mielä wailta,
niin on waimo waldiaana.

Tyttöjä on tandereella
kosiata kokottain,
mansikoita mandereella
ottajata odottain.

Kuules, kuinga mutamalla
tukittuna tupakalla
nunska-nenä nuhisee,
pilattuna pihisee.

Tulen kautta pieni piippu
tuhlaileepi tupakoita,
wiepi tawarat talosta,
taikka polttelee talongin.

Työläs työ on tekidille,
koska nenä-nykeröille
lasi-filmät laitetaan,
fatuloiksi saatetaan.

Kyhyt näkö näyttölempi
miehen miellä lyhemmäksi,
koska tapa, waan ei tarwe,
lasi-silmät sioittaapi
suotta feltähän nenänsä.

Tyttö wiisas wielä
naiman-nemwon tiellä
onnen osan itse walitsee,
ollen alembana
ennen kikon kana
kuin hän kotkan kanssa korkeee.

Tähden tytön ynseyden,
liewitetyn lembeyden
ihmisellisesti
tunsin totisesti
rinnassani riehuwina
huolen, huokauksen,
mutta toisen towerina
löysin lohdutuksen.

Naisen raha rakkautta
hembeällä herättää,
mutta harwoin hartautta
sydämessä sytyttää.

Rinnan rakas tiki taki,
joka myös on luonnon laki,
wiepi naiset naimiseen,
miehet littoon litiseen.

Bohjolan perällä

kaijetti keijällä

päivä on pitkä ja sulana maa,

kuin siellä auringo ajella saa ;

niin myös on neidoilla

riemua rinnoilla

sulhaisen tullessa suutelemaan ;

sydäntä syvästi sulaillemaan.

Tuosta saapi turhat häät,

koska käyvät kosimaan ,

waimoakin vaatimaan

tuoro-tukat, pörrö-päät.

Onni ja rakkaus raukkakin harvoin

tietävät tiensä ,

jos johtajansa on tunnoton tuhmuus

matkalla maassa.

Enemmästi ombi ensin

rinnan kyttö rakkauskin

synnytetty silmätöinä ,

fitte silmät saatuaansa

tuopi riemun taikka riidan.

